

- f) condițiile contractuale care stabilesc momentul la care proprietatea bunurilor este transferată clientului nu au sens din punct de vedere comercial, dar acest lucru nu este relevant în practică, deoarece furnizorul despăgubește clientul pentru orice deteriorare a bunurilor în timpul livrării;
- g) în ceea ce privește taxele de livrare în cazul în care există o problemă cu livrarea inițială:
- potrivit contractului încheiat cu clientul, furnizorul este obligat să restituie taxele plătite deja de client;
  - potrivit contractului său cu clientul, furnizorul nu este obligat să restituie aceste taxe, dar procedează astfel în practică;
  - în ambele cazuri, furnizorul (iar nu societatea de livrare) suportă costul acestor rambursări și/sau
  - potrivit contractului său cu clientul, furnizorul este obligat să plătească atât costurile de expediere a bunurilor de înlocuire, cât și taxa de livrare aferentă sau
  - potrivit contractului său cu clientul, furnizorul este obligat să plătească costul de expediere a bunurilor de înlocuire, dar nu și costul pentru livrarea acestora, dar procedează astfel în practică [?]
- 3) În cazul unui răspuns negativ la cea de a doua întrebare, acționează societatea de livrare în numele furnizorului dacă mai mult de unul dintre punctele de mai sus sunt întrunite? Dacă aceasta este situația, ce factori trebuie luați în considerare și ce pondere trebuie dată fiecărui factor?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua și la cea de a treia întrebare, acționează societatea de livrare în numele furnizorului atunci când furnizorul intervine direct sau indirect în transportul sau expedierea bunurilor, astfel cum va fi cazul începând cu anul 2021 conform Directivei 2017/2455⁽²⁾? Cu alte cuvinte, modificările introduse de această directivă se limitează să exprime în limbaj mai clar înțelesul articolului 33 în formularea sa actuală?

⁽¹⁾ Articolul 32 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO 2017, L 348, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad – (Bulgaria) la 12 noiembrie 2018 – Procedură penală privind pe LD, ME, NF, OG, PH și RI

(Cauza C-704/18)

(2019/C 25/38)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura principală

LD, ME, NF, OG, PH și RI

Întrebarea preliminară

Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că permite unei instanțe naționale să înlăture aplicarea unei hotărâri pronunțate cu titlu preliminar în cadrul cauzei principale în care a fost pronunțată această hotărâre, invocând împrejurări de fapt care au fost luate în considerare de Curte atunci când a statuat cu titlu preliminar?